

Akolita

Z Dyrektorium Służby Liturgicznej dotyczące posługi Akolity

Do jego zadań w czasie celebracji liturgii należy: Niesienie krzyża w procesji wejścia, pomoc kapłanowi i diakonowi w czasie celebracji (podając księgę, wodę, kadzidło, rozkładając na ołtarzu korporał, puryfikaterz, kielich, palkę i mszał, rozdając w razie potrzeby wiernym Eucharystię, której jest szafarzem nadzwyczajnym, dokonując puryfikacji naczyń, gdy nie ma diakona). W przypadkach szczególnych może wystawiać Najświętszy Sakrament do adoracji bez udzielania błogosławieństwa. Kościół pozwala mu także, gdy nie ma kapłana lub diakona, prowadzić Wigilię przy zmarłym i prowadzić przy pogrzebie stacje w domu zmarłego i na cmentarzu.

Zadania akolity, polegające na wspieraniu kapłanów i diakonów w budowaniu Kościoła, przedłużają się w codzienność życia wspólnoty. Akolita ma swoją miłością obejmować całe Ciało Mistyczne Chrystusa, a w szczególny sposób troszczyć się o „chorych i słabych”. Idzie on więc ze swoją posługą do chorych leżących w domach i szpitalach, do cierpiących fizycznie i duchowo. Idzie również do tych, którzy są dotknięci różnymi słabościami. Należą do nich niewątpliwie alkoholicy, narkomani, zagubiona młodzież, dzieci bez dostatecznej opieki, czy rozbite małżeństwa. Tym grupom akolita winien nieść właściwą pomoc w codziennych potrzebach i odpowiednie duchowe wsparcie. Osobom, które nie mogą przyjść do kościoła, a pragną Komunii świętej, przynosi on Ciało Pańskie.

Przygotowanie do posługi akolity powinno obejmować wprowadzenie w zagadnienia teologiczne, szczególnie liturgiczne, a także w zadania, które ma spełniać poza liturgią. Oto przykładowe obszary zaangażowania akolity w

życiu wspólnoty parafialnej, do których powinien się przygotować w czasie swojej formacji:

- Adoracja Najświętszego Sakramentu w parafii. Należy dążyć do tego, aby budzić w wiernych potrzebę adoracji Najświętszego Sakramentu i stwarzać coraz więcej możliwości jej przeżywania. W dużych parafiach możliwa jest całodzienna adoracja, a w mniejszych w określonych dniach lub wyznaczonych godzinach. W to dzieło powinien się włączyć w sposób szczególny akolita. Troska o kult Eucharystii we wspólnocie parafialnej należy do jego podstawowych zadań. Obejmuje ono także nabożeństwa eucharystyczne i procesje.
- Przygotowanie uroczystości liturgicznych w parafii. Ważnym zadaniem akolity jest pomoc w przygotowaniu uroczystości liturgicznych we wspólnocie, a szczególnie pomoc w przygotowaniu celebracji Triduum Paschalnego, uroczystości Narodzenia Pańskiego, przeżycia odpustu, rekolekcji parafialnych. Wśród tych zadań znajduje się także troska o odpowiednie przygotowanie zespołów służby liturgicznej. Akolita przygotowując je zarówno od strony teoretycznej, jak i praktycznej, może pomóc im lepiej zrozumieć funkcje, które spełniają. Nad całością celebracji czuwa ceremoniarz.
- Posługa wobec chorych. To wielki i zróżnicowany obszar życia wspólnoty parafialnej. Akolici mogą, jako nadzwyczajni szafarze, przynosić chorym co niedzielę Komunię świętą. Podjęcie tego zadania oznacza poświęcenie w każdą niedzielę pewnego czasu dla chorych, a w okresie świątecznym jeszcze więcej. Posługa wobec chorych oznacza także przygotowywanie ich do przyjmowania sakramentu namaszczenia chorych, a potem do Wiatyku i przejścia z tego świata do wieczności. Zadania akolitów wobec chorych mogą się rozszerzyć na koordynację działań parafii w sprawie pomocy chorym leżącym w domach i w szpitalach. Akolici mogą w imieniu

proboszcza odwiedzać chorych parafian w szpitalach i wspierać ich w ich cierpieniu. Mogą także organizować pomoc w dojechaniu do kościoła na niedzielną Eucharystię dla tych, którzy nie mogą przyjść o własnych siłach.

- Pomoc potrzebującym. Także to zadanie wspólnoty parafialnej może się ożywić i bardziej rozwinąć, gdy na tym obszarze pojawi się człowiek ustanowiony i posłany przez biskupa, obdarzony łaską, którą otrzymał w czasie obrzędu ustanowienia do posługi akolity. Potrzebujących w parafii jest wielu. Dla głodnych trzeba przygotować posiłki, bezrobotnym pomóc w ich trudnej sytuacji, niepełnosprawnym zorganizować zajęcia, trzeba też dotrzeć do alkoholików, narkomanów i innych uzależnionych od nałogów. Ta codzienna posługa przybiera bardziej intensywną formę, gdy przychodzi czas świąteczny (paczki, wigilie...).
- Organizowanie wolontariatu. Niemal w każdej formie pomocy słabym, chorym i potrzebującym, potrzebne jest zaangażowanie wolontariuszy. Akolita może koordynować działalność wolontariatu we wspólnocie parafialnej. Ta forma zaangażowania w dzieła pomocy ludziom rozwija się coraz bardziej i potrzeba kogoś, kto te wielorakie dzieła może animować, organizować i włączać w całość życia parafialnego.

Posługę Akolity pełni w naszej parafii:

- Pan Robert Ziach